

3721 Eneste Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 3722

blive enige, sætter jeg ingen Pris paa. Der er en gammel Sætning, hvis Gyldighed jeg anerkjender: Del og herst, saa har Du Herredømmet for Dig selv. Et Ministeroligarfi er det, vi kunne risikere; jeg vil ikke sige, at det er det, vi ere under; thi jeg vil paa ingen Maade anklage de nuverende Ministre for at ville være en Mindretalsmagt i Staten; men jeg siger, at den Forsatning, vi nu have, aabner Muligheden for, at vi kunne komme ind under en Ministerabsolutisme eller under et Jaamandsherredømme, som desuden ogsaa kan blive farligt for selve Kongemagten. Det er det, jeg har villet udtale i Anledning af den ikke trostørige Stilling, hvori vi for Diebliffet ere. Jeg skal imidlertid til Slutning bemærke, at jeg ikke opgiver Saabet. Saa længe der er Liv, er der Haab, og saa længe Fællesudvalget ikke har endt sin Gjerning, antager jeg, at der dog endnu maa ske kan tilveiebringelse Ooverenskomst. Men jeg vil sige, at den Ooverenskomst, der kan tilveiebringes mellem de to Thing angaaende et enkelt Lars Finantslov, er ikke det Afgjørende. Dersom vi ikke kunne faae noget Andet end dette, faae vi maa ske i fem andre Aar den samme ufrugtbare Lovgivningsvirksomhed, som vi nu have havt i omtrent fem Aar. Altsaa, jeg er ingenlunde beroliget ved, at man alene kan blive enig om det foreliggende Finantslovsforslag.

B. Solm: Diskussionen har baade i Formiddagsmødet og i Aften — jeg kunde fristes til at sige: som sædvanlig — mindre dreiet sig om de Vædringsforslag, som foreligge, end om den politiske Stilling. Man er kommen med de samme Angreb paa os, som vi ere saa vant til at høre baade her i Salen og udenfor. Man har endogsaa brugt Udtryk i Dag som dette, at det var en „hasarderende“ Maade, hvorpaa Folkethinget var gaaet frem i de senere Aar. Det ærede Medlem som brugte dette Udtryk — det var det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), — tilføiede, at Folkethinget ensidig vilde føre Ting op paa Finantsloven, som man ikke kunde lade staa der. Det forundrer mig, at det ærede Medlem saa kunde stemme for Regjeringens Forslag og Forsvarsbevæsenet; thi dersom det ikke er ensidigt, hvad der fra Regjeringens Side er gjort paa Finantsloven med Hensyn til denne Sag, saa forstaar jeg virkelig ikke, hvad der er ensidigt. Regjeringen har jo forsøgt sig først ved at komme med sine Forslag, derefter opløse og atter komme med sine Forslag, og da de saa igjen bleve forkastede, kom den med dem paa Finantsloven.

Dette forekommer mig at være en saa ensidig Fremgangsmaade, et saa stærkt Tryk for at ville føre sin Billie igjennem overfor Flertallet her i Thinget, at, dersom Noget kan kaldes ensidigt, maa det vist være dette. Men, sagde det ærede Medlem, Folkethinget er aldrig gaaet saa vidt som i Aar. Jeg kan dertil sige, at for saa vidt det er rigtigt, hvad jeg ikke i og for sig vil benegte, tror jeg ogsaa, at Grunden noget kan ligge i det Valg, der fandt Sted den 25de April; men selv om man nu her er gaaet noget videre end ellers, tror jeg dog at turde spørge det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), om den Finantslov, man her byder, ikke er af en saadan Bestaffenhed, at der ikke kunde være Noget i Veien endog for nogen Regjering at modtage den? (Scavenius: Nei, den er ikke af en saadan Bestaffenhed.) Jeg siger ikke, at den ikke kan modtages af denne Regjering, men jeg spørger, om den ikke af nogen Regjering kan modtages? Jeg kan ikke se, at en Finantslov er ubrugelig, forinden der er vedtaget saadanne Bestemmelser i den, som gjøre det umuligt for Regjeringen at regjere. Er der da Noget af denne Slags i denne Finantslov? (Bille: Ja!). Det ærede Medlem siger Ja; men jeg er bange for, at det gaar hermed som med hans Foredrag i Formiddags. Hans Ord vare mange; men det overraskede mig, at han sagde til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosten), at denne manglende Grunde, thi jeg fandt ikke ret mange Grunde i det ærede Medlems Foredrag. Det ærede Medlem kom med en Del Udsald mod os, Udsald, som vi ere meget vant til at høre, og han sluttede med at sige, at han og hans Venner meget loyalt vilde støtte Regjeringen. Jeg kunde fristes til at sige, at det gjør mig ondt for det ærede Medlem, uagtet jeg har en lille Fornemmelse af, at jeg har brugt dette Udtryk en Gang før; thi kommer det først saa vidt, at det ærede Medlem og hans Venner ville støtte den nuverende Regjering, saa kan man sige sig selv, at dette Partis Rolle for Tiden er udspillet. Hvis dette nemlig ikke er Tilfældet, forekommer det mig virkelig ikke, at der kan være nogen Anledning for de Herrer til at støtte Regjeringen, thi der er ikke mange af de Reformere, som den er fremkommen med, hvorom de Herrer ere enige med den. Det ærede Medlem var ogsaa saa god selv at tilstaa, at der var afskillige Reformere, hvori de ikke vare enige med Regjeringen. Hvad er det da, det nu dreier sig om? Det er, som man siger, Magten. Er der da